

Bestemmelse ikke staar i Almindelighed, offer et lignende Beløb, men Staten har naturligvis sin Ret til at regulere saadanne Forhold, for at sikre sig, at det sker i alle Tilfælde, og for at sikre sig imod, at ikke den, som har forsynet at opfylde denne naturlige Forpligtelse, derved paadrager Staten en eller anden Art moralsk Forpligtelse til at forløse hans Efterladte gennem Finantsloven. Det er det Høje, som sker derved. Det Moment, som den høitærede Minister lagde størst Vægt paa, har Flertallet været villig til at imødekomme den høitærede Minister i, og give ham et Vederslag, som maatte anses som fuldt tilstrækkelig i saa Henseende. Nu har den høitærede Minister ment, at det Vigtigste, der var os imellem, var ikke Spørgsmaalet om Paaklædningspenge; men jeg tillader mig at hævde, at det Vigtigste, som var os imellem, netop var Paaklædningspengene, og hvis det maa være mig tilladt, skal jeg her nævne, hvad Udvalget definitivt tilbød. Jeg taler ikke om de foreløbige Forhandlinger, men om de definitive, om, hvad Udvalgets Flertal definitivt tilbød den høitærede Minister, og hvad han definitivt krævede af Udvalget. Med Hensyn til § 1 tilbød Udvalget, at Fyringenieuren skulde have kongelig Adnøvnelse og Pensionsret. Den høitærede Minister forlangte tillige, at Fyringenieurens Løn skulde kunne stige indtil 5 200 Kr., saaledes at han altsaa fik et Alderstillslag mere. Med Hensyn til § 2 vilde Udvalget blive staaende ved de Lønninger, som vare vedtagne ved 2den Behandling, men tilbød et større Alderstillslag i Betragtning af den Ret, som derved skulde vederlægges, nemlig den eventuelle Adgang til de 5 pct. Statsstilbud. Det var en suspenderet Ret, som ikke burde vederlægges ved Forhøielse i Lønningen, men rettere ved en Udsigt til større Alderstillslag, og de Alderstillslag, som Udvalgets Flertal tilbød, vare følgende: Fyrstibsførerne og Fyrmestrene skulde isætedes for 100 Kr. efter hvert 5te Aar indtil 300 Kr. have 150 Kr. hvert 5te Aar indtil 450 Kr. Isædetfor at af Styrmænd og Assistenters de 4 ældste skulde have, hvad der nu er foreslaaet og vedtaget, hver et Alderstillslag af 150 Kr. og de 4 næstældste hver et Alderstillslag af 100 Kr. aarlig efter mindst 10 Aars Tjeneste, skulde det bestemmes, at Styrmænd og Assistenters skulde have disse Alderstillslag alene bundet af Tjenesteaar paa 100 Kr. aarlig indtil 300 Kr. Fremdeles vilde man gaa ind paa, at Voligen vedligeholdtes for Statens Regning, og derved skulde § 4 falde bort. Nu forlanger den høitærede Minister med Hensyn til Alderstillslagene, at Fyrstibsførerne og Fyrmestrene skulle ikke have, som Udvalget tilbød, 150 Kr. for hver 5 Aars Tjeneste indtil 450 Kr., men de skulde have 200 Kr. for hver 5 Aars Tjeneste indtil 600 Kr. Derimod gjorde den høitærede Minister ikke nogen Indvending mod det Forslag, som jeg nævnte angaaende Styrmænds og Assistenters Alders-

tillag. Det var tværtimod et Forslag af den høitærede Minister, som Udvalgets Flertal sluttede sig til. Det havde tidligere tilbudt noget Mindre, men saa fastholdt tillige den høitærede Minister sit Forslag om Paaklædningspengene, idet dog den høitærede Minister vilde nedsette det oprindelige Forlangende af 120 Kr. og sit senere Forlangende af 100 Kr. til 80 Kr. Jeg tror, det er rigtig refereret; det vil ses, at de to eneste Differenspunkter, foruden Paaklædningspengene, vare for det Første, at Fyringenieurens Slutningsløn skulde være 5,200 Kr. isædetfor 4,800 Kr., og for det Andet, at Fyrstibsførernes og Fyrmestrenes Alderstillslag skulde være 50 Kr. mere aarlig; men disse to Punkter ere baade i finantsiel Henseender og i andre Henseender langt ringere, end Forlangendet om Paaklædningspengene. Derfor tror jeg ikke, at jeg har Uret i at sige, at Forlangendet om Paaklædningspengene var det, som væsentlig bragte Forhandlingerne mellem den høitærede Minister og Udvalget til at frande. Efter hvad jeg her har fremsat som Udvalgets Flertals Hensigt, vil jeg heller slet ikke have saa Meget imod at stille mig paa en lignende Maade som det ærede Medlem for Aalborg Amts 5te Valgkreds (B. Holm) nylig har antydet, thi skjøndt der er nogen, er der dog ikke saa væsentlig Forskjel mellem det, som Udvalget tilbød Ministeren, og det, som det ærede Medlem nu nylig betegnede. Naar denne Forhøielse af Lønningen for Fyringenieuren, baade Begyndelses- og Slutningsløn, holdes ude, og naar Paaklædningspengene holdes ude, vil der ikke være nogen væsentlig Forskjel mellem de øvrige Punkter og det, som Udvalget tilbød den høitærede Minister. Men naar Sagen staar saaledes, at den ikke kan modtages uden med Udvalgsmindretallets Endringsforslag som en Helhed, tror jeg, at den eneste korrekte Fremgangsmaade er, at man stemmer imod det altsammen. Det er høje selv, som har lært os det. Det er den Maade, hvorpaa høje gjentagne Gange har stillet sig netop under disse Sager, og derfor kan jeg ikke tro, at hverken det ærede Mindretal eller den høitærede Minister, som støttes af Mindretallet, kan bebrejde Flertallet, at det stiller sig saaledes. Den høitærede Minister er jo heller ikke fremkommen med de Forslag i den Retning, som jeg her har betegnet. Han har henholdt sig til Mindretallets Forslag og egentlig overladt Sagen til en Strid mellem Flertallet og Mindretallet, medens den høitærede Minister har holdt sig udenfor og nu slutter sig til Mindretallets Forslag. De Tilbud, som den høitærede Minister gjorde i Udvalget, have vi ikke set paa Tryk. — Jeg har endnu nogle saa Ord at henvende til et Par ærede Medlemmer. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) kom igjen tilbage til mig og sagde om mig, snart at jeg havde, snart at jeg ikke havde været med til Sværnsloven. Men